

ББК 67.3я43
УДК 340.11(063)
Д 36

Д 36 «Державне регулювання суспільних відносин: розвиток законодавства та проблеми правозастосування»: Міжнародна науково-практична конференція, м. Київ, 12-13 вересня 2014 р. - К.: Центр правових наукових досліджень, 2014. - 112 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

Рекомендовано до друку рішенням Правління ГО «Центр правових наукових досліджень» від 12 вересня 2014 р. (протокол № 115).

ББК 67.3я43
УДК 340.11(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Божинова І. М. ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ СУДДІВ.....	6
Стрибко Т. І. ДОГОВІР ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВА В КИЇВСЬКІЙ РУСІ (КІНЕЦЬ ІХ - СЕРЕДИНА ХІІ СТ.).....	10

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Казьмірик Ю. І. ОСОБЛИВОСТІ ІНСТИТУЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ, СТВОРЕНОГО В РАМКАХ ЄВРАЗІЙСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВТОВАРИСТВА.....	13
Матвієнко А. С. ПРОЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВИ.....	16
Слободяник Н. С. ДО ПИТАННЯ ПРО ВИБОРНЕ НАЧАЛО У ФОРМУВАННЯ СУДДІВСЬКОГО КОРПУСУ.....	20
Стойко О. М. КОНСТИТУЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНОГО РЕЖИМУ.....	23

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Кричківська М. О. ФІЗИЧНА ОСОБА ЯК ЗАСНОВНИК КОРПОРАТИВНОГО ФОНДУ.....	26
Трофименко Д. С. БЕЗДОКУМЕНТНІ ЦІННІ ПАПЕРИ - ЕЛЕКТРОННІ ДОКУМЕНТИ.....	29
Хороша Т. С. КОНВЕНЦІЇ РАДИ ЄВРОПИ ЯК ЗАСІБ РЕГУЛЮВАННЯ СПАДКОВИХ ВІДНОСИН З ІНОЗЕМНИМ ЕЛЕМЕНТОМ.....	32

НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Тупікіна Т. С., Федоров В. А. ПРАВОВЕ ОБГРУНТУВАННЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЮРИСДИКЦІЇ ГОСПОДАРСЬКИХ СУДІВ В УКРАЇНІ.....	36
Янковой Н. В. ПРАВОВОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ ЗАКОНОПРОЕКТА «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ ЩОДО СПРОЩЕННЯ ПОРЯДКУ ВІДКРИТТЯ БІЗНЕСУ» ОТ 15.04.2014І \ №1206-УІ.....	41

НАПРЯМ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
Дуленко О. А. ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ.....	45
Хвескж В. І. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ.....	47
НАПРЯМ 6. ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО	
Артёмов Є. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИНИКНЕННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ТА ПРАВА КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОЮ ДІЛЯНКОЮ НА ПІДСТАВІ СУДОВОГО РІШЕННЯ.....	50
Попова А. О. ПОНЯТТЯ І ПРИНЦИПИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ НЕБЕЗПЕЧНИМИ РЕЧОВИНАМИ В УКРАЇНІ.....	54
НАПРЯМ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО	
Губанов О. О. ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА..... **	59
Олекеєнко Т. М. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО В КОНТИНЕНТАЛЬНІЙ ТА ПРЕЦЕДЕНТНІЙ ПРАВОВИХ СИСТЕМАХ.....	62
Сенюк О. В. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ НА ШЛЯХУ ПІДВИЩЕННЯ ОБОРОНОЗДАТНОСТІ КРАЇНИ.....	65
Симолян А. В. ПОНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ СУБ'ЄКТА МЕДИЧНОЇ ПРАКТИКИ.....	67
НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	
Василенко К. І. ПРИЧИНИ І УМОВИ ВЧИНЕННЯ УХИЛЕНЬ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАНЬ.....	71
Миролюк Д. М. ФОРМИ КРИМІНОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	74
Міняйло Н. Є. КОНЦЕПУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ...78	
Петренко О. І. ЗМІШАНА ФОРМИ ВИНИ В ЗЛОЧИНАХ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ 81	
Середа І. Л. ОБ'ЄКТ ТА ПРЕДМЕТ ЗЛОЧИНУ ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ОХОРОНИ ВОД.....	84

Смушак О. М. ОСОБЛИВОСТІ СПІВВІДНОШЕННЯ ІНСТИТУТІВ ПРИЧЕТНОСТІ ТА СПІВУЧАСТІ У ЗЛОЧИНІ.....	X7
НАПРЯМ 9. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ	
Білоус О. В. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НЕДОТОРКАНОСТІ ЖИТЛА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	91
Кадук С. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУДОВО-ЕКСПЕРТНОГО ВИКОРИСТАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНО-ДОВІДКОВИХ КОЛЕКЦІЙ.....	93
Кравчук О. В. ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ПРИ ЕКСПЕРТНОМУ ДОСЛІДЖЕННІ СВІДОЦТВ ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ.....	97
Полярська К. І. АУДИОКОНТРОЛЬ ОСОБИ ЯК СЛІДЧА ДІЯ ТА ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИЙ ЗАХІД.....	101
Чернісенко А. О. ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПОЧАТКУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ТА АНГЛІЇ.....	104
Юрковський О. О. ЗАСАДА ПРЕЗУМПЦІЇ НЕВИНУВАТОСТІ: ПОНЯТТЯ, ЗНАЧЕННЯ ТА ВЛАСТИВОСТІ.....	107

повагу до житла. А тому, практикою Європейського суду вироблені підходи щодо: розуміння терміну «житло» (визначення об'єктів, які ним охоплюються); характеристики дій, які порушують це право, чи дій, які мають забезпечувати повагу до житла; визначення меж законного обмеження права особи на недоторканність житла.

Так, Європейським судом в розумінні ст. 8 Конвенції застосовується досить широке тлумачення поняття «житло». До «житла» Суд відносить як житло у буквальному розумінні цього слова (приміщення, де особа проживає), так і приміщення, які пов'язані з професійною діяльністю особи (офіси адвоката, нотаріуса, приміщення юридичної особи, філії й інші (складські) приміщення для зайняття підприємницькою діяльністю). Такий підхід був вироблений ще у 1992 році у справі «Німітц проти Німеччини», де у п. 30 рішення вказано, що вести діяльність, яку можна віднести до професійної, можна з таким же успіхом і зі свого місця проживання. І навпаки, можна займатися справами, які не відносяться до професійної сфери, в офісі або комерційних службових приміщеннях. А тому, вузьке тлумачення слів «home» і «domicile» може призвести до такої ж нерівності як вузьке розуміння «особистого (приватного) життя» [3].

Таким чином, у практиці Європейського суду застосовується доктрина розширювального тлумачення терміну «житло» під яким розуміють місце, де особа мешкає, незалежно від форми чи підстави такого проживання, а також службові приміщення чи ділові офіси особи.

Європейський суд також відмічає, що «повага приватного життя» накладає на органи державної влади як негативний обов'язок (утримуватися від свавільного втручання), так і позитивний (вживати необхідні заходи для ефективного захисту права) [4, с. 367]. При цьому, повага до житла означає більше ніж недоторканність домашнього життя, вона включає також фізичну безпеку помешкання та власності. Зокрема у справі *Selcuk and Asker V Turkey* (1998) суд визнав тяжким та непоправимим втручанням у право на недоторканність житла спалення будинку заявника [4, с. 375].

В.Т. Маляренко зауважує, що з точки зору міжнародно-правових актів обмеження права на недоторканність житла можна вважати законними, якщо: 1) вони мають правову основу; 2) їхні цілі є пропорційними (відповідними) шкоді, яка ними заподіюється; 3) діють тимчасово; 4) під час їх застосування не допускається будь-яка дискримінація; 5) є підконтрольними суду; 6) не застосовуються до кола абсолютно недоторканих прав і свобод; 7) про їх введення інформується світове співтовариство; 8) паралельно з ними існує механізм поновлення незаконно порушених прав та свобод; 9) у законі передбачена можливість їх оскарження [5, с. 85].

В той же час, згідно із практикою Європейського суду право на недоторканність житла розглядається як одна з чотирьох складових права на повагу до приватного життя особи. Так, С.В. Шевчук відмічає, що право на повагу до приватного життя поділяється на чотири складових: інформаційну, фізичну, комунікативну та просторову. Саме просторова складова і охоплює поняття дому - безпосереднього середовища, де особа проживає [4, с.362].

Отже, відповідно до міжнародно-правових стандартів кримінально-процесуальна засада недоторканності житла є однією із складових елементів

права на повагу до приватного життя особи, задекларованого в ст. 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Повага до житла охоплює не лише заборону входити до нього всупереч волі осіб, які в там проживають, а й заборону розголошувати все, що в ньому відбувається.

Література:

1. Загальна декларація прав людини: прийнята та проголошена 10 грудня 1948 року. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_015
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_004
3. Німітц (Niemietz) против Германии. Судебное решение от 16.12.1992 г. [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://www.echr.ru/documents/doc/2461421/2461421.htm>
4. Шевчук С.В. Судовий захист прав людини. Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції / С.В. Шевчук. - 2-ге вид., випр.і доп. - Київ : Реферат, 2007. - 831 с.
5. Маляренко В.Т. Про недоторканність житла та іншого володіння особи як засаду кримінального судочинства / В.Т. Маляренко Кримінальний процес України: стан та перспективи розвитку: навч. посібн. - К.: Ін Юре, 2004 - 599 с.

Кадук С. В., викладач
Юридичного інституту

*Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУДОВО-ЕКСПЕРТНОГО ВИКОРИСТАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНО-ДОВІДКОВИХ КОЛЕКЦІЙ

Сучасна судова експертиза зазвичай не може бути проведена, якщо початкові дані не будуть доповнені науковою інформацією, що міститься в різних джерелах: натурних колекціях зразків, науковій і технічній літературі, схемах, каталогах, нормативно-технічній документації. Вирішення експертних завдань пов'язане з опрацюванням великого обсягу відомостей. Наявність необхідної інформації в арсеналі експертів-криміналістів та судових експертів багато в чому визначає успішний процес і завершення дослідження.

Довідково-допоміжні обліки системи криміналістичної реєстрації є засобом вирішення різноманітних експертних завдань, оскільки забезпечують накопичення, обробку, зберігання, пошук і раціональне використання допоміжних об'єктів та довідкової інформації щодо них [1].

У сучасних умовах широке розповсюдження в експертній практиці отримало дослідження підроблених грошей, виконаних на різних розмножувальних

апаратах. Техніка виготовлення підроблених грошей, цінних паперів постійно вдосконалюється, використовуються всі види поліграфічного друку, поліпшується рецептура паперової маси, освоюється технологія нанесення водяних знаків. Ремісників-одинаків змінили групи фальшивомонетників, технічно добре оснащених і організованих.

Важливою умовою ведення цього виду колекції є систематизація інформації, що отримується під час досліджень підроблених грошових знаків. Це дозволяє вести облік обсягу підробок, що вилучаються встановлювати їх джерело походження, регіон виготовлення, зони збуту, об'єднувати кримінальні справи.

Поява в обігу підроблених паперових грошей викликає необхідність здійснення заходів, спрямованих, з одного боку, на розшук і викривання фальшивомонетників а, з іншого, - на створення умов, що утруднюють збут підроблених грошових знаків. У цьому випадку необхідна кваліфікована допомога експерта-криміналіста, який, досліджуючи вилучені підроблені банкноти, може визначити найбільш характерні розпізнавальні ознаки.

Метою організації такої колекції є встановлення походження підроблених грошових банкнот, валюти іноземних держав за способом і технологією виготовлення, а також виявлення осіб, що займаються їх підробкою. Для цієї мети експерти готують науково-допоміжний матеріал - розшукові таблиці, довідники, у яких разом з інформацією про обставини виявлення фальшивих грошових банкнот вказуються найбільш характерні ознаки підробки. обов'язково надається ілюстрація, що відображає зовнішній вигляд ознаки і її розташування на грошовій банкноті. Якщо в процесі криміналістичного дослідження підробленої грошової банкноти виявлені особливості, що дозволяють висловити припущення про особу-виготовлювача, вони обов'язково включаються в опис. Проте необхідно звертати увагу на те, щоб такі відомості не стали відомі особам, які виготовляють підроблені паперові гроші [2].

В останні десятиліття у зв'язку з технічним прогресом зростання потреби у своєчасній інформації призвело не тільки до значного розповсюдження засобів поліграфії, але й виготовлення з їх допомогою різних підроблених документів (дипломів, паспортів, посвідчень, бланків суворой звітності тощо.)

Об'єкти колекції підроблених документів, виготовлених поліграфічним (друкарським способом) розміщуються в трьох розділах: дипломи і бланки дипломів про закінчення вищих і середніх спеціальних навчальних закладів; посвідчення водія; інші документи. Всередині кожного розділу окремі документи, відносно яких встановлено єдине джерело походження, об'єднані в самостійні групи. Таке розміщення об'єктів підвищує оперативність і якість перевірки документів, що знову надходять, або їх бланків.

Наявність в колекції оригіналів дозволяє проводити взаємне порівняльне дослідження цих, а також підроблених документів, що знову надходять, не тільки за поліграфічними ознаками, але і за складом паперу, а також за хімічним складом матеріалів, використаних злочинцями. Крім того, з'являється можливість узагальнювати характерні особливості, прийоми підробок і розробляти для оперативно-розшукових підрозділів рекомендації, спрямованні на запобігання і розкриття злочинів такого типу [3].

Для комплектування колекції з криміналістичного підрозділу, що проводить дослідження разом з підробленим документом, повинні бути направлені копія висновку, інформаційна картка, якісна фотокопія (фотознімки) як додатків, так і папок (обкладинок) документів і негатив документа. Суть названої колекції та її відмінність від фототек полягає в тому, що вона комплектується не тільки фотокопіями виявлених і досліджених документів, але і їх оригіналами, якщо однакові за способом виготовлення документи вилучені в декількох екземплярах.

У експертній фототеці враховуються: види підроблених документів, що виготовляються друкарськими способами, способи їх підробки джерело виготовлення підроблених документів (злочинні групи або окремі особи, які виготовляють підроблені бланки документів, друк, штампи); конкретні учасники злочину (організатори, виготовлювачі, ті, що збувають і особи, які користувалися підробленими документами); види підроблених документів, що виготовляються кожною злочинною групою або окремою особою; способи виготовлення документів, їх ідентифікаційні ознаки; місце і спосіб збуту підроблених документів кожною злочинною групою або окремою особою.

Використання колекції на практиці дає наступні прогнозовані результати: часто щодо підробленого документа (бланка), який поступає для перевірки, можна встановити аналогічні підробки, що раніше були виявлені на території різних областей, або дати вичерпну відповідь про конкретного злочинця, якщо він був уже викритий. Такі відомості, безумовно, надають слідчим і оперативним працівникам значну допомогу в розкритті злочинів і розшуку злочинців [4].

Колекції знарядь зламу створюються для встановлення фактів використання одного і того ж об'єкта у вчиненні одного або декількох злочинів. Так, колекції слідів знарядь зламу дозволяють експертам з'ясувати: яким знаряддям міг бути залишений слід на місці події; чи не залишений цей слід знаряддям конкретного виду; чи не залишений слід знаряддям, яке раніше використовувалося для вчинення злочину.

Ефективність використання колекції слідів знарядь зламу залежить від належної організації слідчої та експертної роботи, починаючи з огляду місця події. Існують різноманітні способи фіксації й вилучення слідів знарядь зламу.

Для зручності роботи з об'єктами колекції важливе значення має їх розміщення. Всі сліди знарядь зламу, наявні в колекції, групуються залежно від механізму слідоутворення, а також їх форм і розмірів. У колекцію додаються сліди, що вилучаються зі всіх злочинів, учинених із застосуванням знарядь зламу. Якщо злочин розкритий, але знаряддя зламу, які були використані під час його здійснення, не знайдені, то сліди, вилучені на місці події, також повинні бути надані в колекцію для проведення порівняльного дослідження з об'єктами, що містяться там, з метою можливого об'єднання слідів.

Для перевірки за колекцією надаються інструменти і інші можливі знаряддя зламу, що вилучаються в осіб, затриманих за вчинення крадіжок зі зломом. За результатами перевірки її ініціаторові надсилається письмове повідомлення. Якщо під час перевірки за колекцією наданого знаряддя зламу не можна зробити категоричного висновку про тотожність наданого знаряддя зламу та предмета колекції, але встановлений збіг за «загальними ознаками», а також за наявні-

стю однотипних мікрочасток, то ініціаторові перевірки доцільно про це повідомити. Така відповідь може мати значення як джерело розшукової інформації.

Для обліку роботи з колекцією ведуться два журнали: у одному реєструються сліди знарядь зламу, вилучені під час огляду місць подій, а в іншому - знаряддя зламу, що надаються для перевірки за колекцією [6].

Слід сказати і про роль колекції холодної зброї в експертній практиці.

Для того, щоб вирішити, чи буде об'єкт предметом або засобом вчинення злочину, необхідно, перш за все, встановити належність його до холодної зброї (виду, різновиду) і можливість застосування за цільовим призначенням (справність). Ці питання вирішуються в рамках експертизи холодної зброї. Вивчення слідів з метою встановлення об'єкта, що залишив їх, і визначення механізму (умов) утворення слідів є предметом трасологічної експертизи. У ході цих досліджень встановлюється лише об'єкт, чиї властивості залишились у конкретному сліді. Предметом експертизи холодної зброї є фактичні дані (відомості) про належність об'єкта до холодної зброї, які досліджуються і встановлюються на основі спеціальних знань.

Об'єктами експертизи холодної зброї є предмети, що фігурують у кримінальній справі як речові докази, стосовно яких необхідно встановити, чи володіють вони сукупністю ознак холодної зброї (конкретного її різновиду, виду). У результаті аналізу, залежно від виявленої відсутності або наявності такої сукупності ознак об'єкти поділяються на предмети, що не є холодною зброєю, і предмети, що є холодною зброєю і належать до певного її різновиду.

Процес діагностичного дослідження холодної зброї полягає у вивченні окремих ознак об'єкта, оцінці сукупності встановлених ознак, зіставлянні їх з типовою моделлю з метою остаточної характеристики й формулювання висновку про належність до холодної зброї.

За допомогою висновку аналогічно встановлюється різновид холодної зброї за умови збігу комплексу визначальних ознак об'єкта дослідження з комплексом ознак зразка (моделі) [5].

Різні види колекцій допомагають експертам вивчати різноманіття об'єкти, орієнтуватися у великій кількості інформації виробляти спостережливість, уміння правильно оцінювати ознаки і виокремлювати їх. Користуючись натурним фондом, криміналісти закріплюють отримані теоретичні знання.

Література:

1. Бірюков В.В. Доказове значення інформації, отриманої з криміналістичних та інших інформаційних систем / В.В.Бірюков [Електронний ресурс]. - Режим доступу до документа : <http://www.nbuuv/>
2. Бірюков В.В. Сучасні інформаційні системи підрозділів експертно-криміналістичної служби МВС / В.В.Бірюков [Електронний ресурс] - Режим доступу до документа : <http://www.nbuuv.gov.ua/>
3. Бірюков В.В.Облікова інформація в розслідуванні. Загальна структура та класифікація інформаційних систем/ В. В. Бірюков [Електронний ресурс] - Режим доступу до документа : <http://www.nbuuv.gov.ua>

4. Волкова А.Е. Використання інформаційно-довідкових обліків при проведенні слідчих дій / А.Е.Волкова [Електронний ресурс]. - Режим доступу до документа : <http://www.nbuuv.gov.ua/>
6. Довідково-допоміжні обліки [Електронний ресурс]. - Режим доступу до документа : <http://pravodom.com>
7. Кравченко О.А. Актуальні питання сучасної діяльності експертно-криміналістичних підрозділів органів внутрішніх справ / О.А.Кравченко [Електронний ресурс] - Режим доступу до документа :<http://www.nbuuv.gov.ua/>

Кравчук О. В., кандидат юридичних наук,
доцент кафедри кримінального права та процесу
Хмельницький університет управління та права,
заступник начальника центру - начальник відділу
криміналістичної експертизи НДЕКЦ при УМВСУ
в Хмельницькій області
м. Хмельницький, Україна

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ПРИ ЕКСПЕРТНОМУ ДОСЛІДЖЕННІ СВІДОЦТВ ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Розвиток ринкових відносин в Україні супроводжується значним зростанням кількості документів що посвідчують особу або правочин, які містять певну інформацію, передають її у часі та просторі, і, в свою чергу, належать до об'єктів судово-технічної експертизи документів. Вказані документи призначені для тривалого їх використання та перебування в обігу і, як свідчить практика, вони часто стають предметами злочинних посягань.

Різноманітність об'єктів експертного дослідження документів зумовлює складність та широке коло тих завдань, що постають перед фахівцями експертної служби в даній галузі знань.

Згідно статистичних даних за сім місяців 2014 року працівниками експертної служби МВС України було виконано 805 технічних експертиз документів об'єктами в яких являлися свідоцтва про реєстрацію транспортних засобів (далі - ТЗ), з яких визнано підробленими 783 об'єктів [1]. Дана обставина вказує на той факт, що дослідження свідоцтв реєстрації ТЗ є, на нашу думку, актуальним питанням, оскільки, вказані свідоцтва становлять великий інтерес серед злочинців, так як кримінальний автомобільний бізнес приносить надприбутки та дуже поширений на території України.

Для виготовлення свідоцтв реєстрації ТЗ на сучасному етапі застосовуються новітні технології, які на основі збалансованого набору способів друку, матеріалів, поєднання різних видів захисту, забезпечують щонайкращий захист від підроблення. З недавнього часу з появою в Україні сучасних підприємств